

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010396
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2017:3117010396.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 04.10.2017 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

R. K., nar. XX.XX.XXXX v N. P., ČR, trvale bytom F. 9, O. republika, t. č. bytom V., F. XX

je vinný, že

hoci je ako otec maloletého R. R., narodeného XX.XX.XXXX, v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine, tiež na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín, spisová značka 26P/163/2012 zo dňa 28.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, spisová značka 17CoP/67/2015 zo dňa 13.04.2016, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.05.2016, povinný prispievať na výživu svojho syna, maloletého R. sumou 150,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 19.06.2012 na účet Detského domova Lastovička, pracovisko Adamovské Kochanovce, pričom po posúdení predbežnej otázky súdom v zmysle § 7 odsek 1 Trestného poriadku bol v období od 17.02.2014 do mesiaca máj 2016 vrátane povinný platiť výživné mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa (27,13 €) a v období od mesiaca jún 2016 doposiaľ vo výške 150,- €, si túto svoju vyživovaciu povinnosť neplnil od 17.02.2014 doposiaľ (vrátane mesiaca október 2017), okrem čiastky 2.382,51 € zo dňa 31.5.2017, čiastky 30,- € zo dňa 22.6.2017, čiastky 60,- € zo dňa 17.7.2017, čím mu na nezaplatenom výživnom vznikol dlh v celkovej výške 810,- €, pričom uvedenú vyživovaciu povinnosť si neplní ani v mieste bydliska, ani inde, a to aj napriek tomu, že nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi, ani žiadnej inej dávky, a ani nie je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako uchádzač o zamestnanie a je zárobkovo činnou osobou s pravidelným príjmom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

T ý m s p á c h a l

prečín zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á

podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

Podľa § 50 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno d) Trestného zákona súd ukladá obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť na účet Detského domova Lastovička, Jilemnického 40, Trenčín v skúšobnej dobe každý mesiac minimálne 1/24 zo sumy 810,- €, ktorá zodpovedá zameškanému výživnému.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie v uvedenej trestnej veci bez ospravedlnenia nedostavil napriek tomu, že mal doručenie predvolania na hlavné pojednávanie riadne vykázané dňa 30.08.2017, t.j. bol naň riadne a včas predvolaný, teda obžalovaný neprejavil záujem o využitie svojho práva účasti na hlavnom pojednávaní a keďže boli splnené podmienky na konanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného v zmysle ustanovenia § 252 odsek 2, odsek 3 Trestného poriadku, obžaloba bola obžalovanému doručená dňa 01.06.2017, obžalovaný sa mal možnosť v prípravnom konaní, ale aj v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní vyjadriť ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, v prípravnom konaní boli dodržané všetky procesné ustanovenia v zmysle Trestného poriadku a spolu s predvolaním na hlavné pojednávanie bol obžalovaný upozornený na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a tiež bol poučený v zmysle ustanovenia § 263 odsek 2 Trestného poriadku, súd v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného, keďže s prihliadnutím k povahe veci a jej závažnosti bolo možné i bez výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní a bez jeho súčinnosti pri dokazovaní náležite zistiť skutkový stav, teda v takej kvalite, ktorá vylúči dôvodné pochybnosti v rozsahu nevyhnutnom pre spravodlivé rozhodnutie súdu. Pričom s prihliadnutím k vyššie uvedenému bolo možné prejednaním veci na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného dosiahnuť účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 Trestného poriadku.

Na základe obžaloby prokurátora, ktorou bolo obžalovanému kladené za vinu spáchanie vyššie uvedeného skutku vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie na návrh prokurátora výsluchom obžalovaného, svedkyne V. H. a oboznámením listinných dôkazov. Po takto vykonanom dokazovaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol: „Je pravdou, že som si v predmetnom období riadne neplnil vyživovaciu povinnosť, avšak dodatočne som uhradil dňa 30.05.2017 sumu 2.382,51 €. Dňa 21.06.2017 30,- €, 14.7.2017 60,- €. Viac ako 60,- € mesačne na výživné nemôžem platiť, keďže som si na vyššiu čiastku musel vziať pôžičku, ktorú splácam mesačne po 100,- €. Keďže momentálne bývam sám, platím nájomné mesačne vo výške 260,- €, pričom sa jedná o 1-izbový byt a na základe dohody o vykonaní práce mám mesačný príjem asi 400,- €, viac ani na výživné platiť nemôžem. Živnostenské oprávnenie žiadne nemám. Dohodu o vykonaní práce mám podpísanú so spoločnosťou DIAMANT Slovakia, s.r.o. Nová Dubnica. Vykonom prácu v stavebníctve. Už asi 5 rokov pracujem na základe tejto dohody. Na príslušnom úrade práce som v predmetnom období a ani momentálne nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Nad rámec tých finančných čiastok, ktoré som uhradil, som iným spôsobom neprispel na výživu svojho dieťaťa. S dieťaťom sa nekontaktujem, keďže mám zakázaný styk, t.z. že mám obmedzené rodičovské práva. Doposiaľ som nepožiadal o zníženie vyživovacej povinnosti. Som fajčiar a denne nevyfajčím ani jednu celú krabičku cigariet. Alkoholické nápoje požívam iba príležitostne. Inú vyživovaciu povinnosť nemám. Iné výdavky okrem tých, ktoré som už uviedol, mesačne nemám. Nevieam, možno do mesiaca by som bol schopný zaplatiť aj zvyšok dlžného výživného, pokiaľ by to bolo do 300,- €. Bol by som schopný, keďže teraz je dobré počasie, vhodné na druh práce, ktorú vykonávam, privyrobiť, aby som mohol zaplatiť zostatkové dlžné výživné. Do zamestnania ma vozí zamestnávateľ. Bývam asi tak 18 km od zamestnania.“

Svedkyňa V. H. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Obžalovaný si riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v predmetnom období, ako je uvedené v skutku, uhradil výživné v mesiaci máj 2017 vo výške

2.382,51 €, v júni 2017 čiastku 30,- € a 17.07.2017 čiastku 60,- €. Avšak zostal ešte dlh na výživnom, keďže mesiac jún a júl roku 2017 nebol riadne uhradený. Spočiatku sa obžalovaný aj matka dieťaťa zaujímali o svoje dieťa, navštevovali ho, avšak naposledy v januári 2014 obžalovaný sa stretol so svojím dieťaťom, avšak od vtedy nemám informáciu, že by sa obžalovaný kontaktoval s dieťaťom, resp. mám informácie, že sa s ním nekontaktoval. Dieťa malo zabezpečené všetky základné potreby aj napriek tomu, že si obžalovaný riadne neplnil svoju vyživovaciu povinnosť.“

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, spisová značka 26P/163/2012 zo dňa 28.11.2014 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu Trenčín, spisová značka 17CoP/67/2015 zo dňa 13.04.2016 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojho syna, maloletého R. sumou 150,- € mesačne vždy do 20. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 19.06.2012 na účet Detského domova Lastovička, pracovisko Adamovské Kochanovce.

Na hlavnom pojednávaní boli napokon oboznámené listinné dôkazy a to: rozsudky OS TN, opravné uznesenie OS TN, uznesenie OS TN, rozsudok KS TN, rodný list, správa ÚPSVaR TN, správa Soc. poisťovne, mailová správa zamestnávateľa, správa OÚ TN, správa MÚ TN, evidenčná karta vodiča, lustrácia v reg. priestupkov, EIS register trestov a potvrdenie o úhrade.

Súd na základe zabezpečených dôkazov, potrebných pre náležité objasnenie predmetného skutkového stavu trestnej veci, ich vykonaním a vyhodnotením mal bezpochyby za preukázané, že sa skutok uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku stal, a že tohto sa dopustil v celom rozsahu obžalovaný. Súd, bez narušenia skutkovej totožnosti oproti podanej písomnej obžalobe upravil primerane žalovaný skutok v zmysle záverov zistených skutočností vyplývajúcich však až z dokazovania v konaní pred súdom (obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným v konaní pred súdom a čiastočná úhrada dlžného výživného). Obžalovaný bol zo spáchania tohto skutku, usvedčovaný okrem viacerých skutočností, ktoré potvrdzoval však aj sám obžalovaný, a tieto korešpondovali so závermi iných vykonaných dôkazov, predovšetkým výpoveďou svedkyne V. H. v konaní pred súdom, všetkými relevantnými zabezpečenými a vykonanými listinnými dôkazmi, pričom súd nemal žiaden relevantný dôvod o pravdivosti a hodnovernosti týchto usvedčujúcich dôkazov pochybovať. Uvedené vykonané dôkazy totiž vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vytvárajú ucelený a logický reťazec usvedčujúci obžalovaného zo spáchania predmetného skutku. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný bol v inkriminovanom období zamestnaný. Aj keď obžalovaný počas inkriminovaného obdobia vykazoval nízky príjem, nešlo v zásade po zohľadnení jeho majetkových pomerov o takú okolnosť, ktorá by mohla mať relevantný dopad na nemožnosť plnenia si jeho vyživovacej povinnosti, ktorá mu vyplýva jednak zo Zákona o rodine a napokon aj v zmysle rozhodnutia súdu o určení výšky výživného, pričom uvedené už konštatoval aj občianskoprávny súd. Obžalovanému nič nebránilo k tomu, aby vyvíjal dostatok iniciatívy pre získanie finančných prostriedkov, z ktorých mohol riadne prispievať na jeho dieťa. Predovšetkým sa súd plne stotožnil so závermi občianskoprávneho súdu o určení vyživovacej povinnosti obžalovaného voči maloletému dieťaťu v rámci predmetného obdobia, kedy možno takto určenú vyživovaciu povinnosť považovať za primeranú oprávneným požiadavkám maloletého dieťaťa, možnostiam a schopnostiam povinného, t. j. obžalovaného po celé obdobie, pričom nemožno opomenúť ani skutočnosť, že životná úroveň maloletých detí nemá byť v zásade nižšia ako životná úroveň povinnej osoby, t. j. osoby, ktorej bola súdom uložená povinnosť platiť výživné, čo je v zásade s platnou úpravou Zákona o rodine, pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť rodičov voči deťom. V danom prípade teda súd nezistil iné skutočnosti, na základe ktorých by dospel k iným záverom o výške vyživovacej povinnosti obžalovaného za inkriminované obdobie než tak, ako určil občianskoprávny súd, ktorá je vyššie už uvedeným zásadám vyplývajúcim z citovanej zákonnej úpravy primeraná. Rovnako nemal súd žiadne pochybnosti o ustálenej výške dlhu na výživnom v zmysle skutkových zistení vo výrokovvej časti tohto rozsudku, keď obžalovaný ani v podstate zásadným spôsobom nespochybňoval výšku tohto dlhu.

Na základe uvedeného preto súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania predmetného skutku a po právnej stránke tento posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, pretože boli naplnené v celom rozsahu tak formálne znaky (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka) ako aj materiálny znak, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku. Pritom neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepríčetnosť obžalovaného, či zníženie jeho príčetnosti. Naplnená teda v zmysle vyššie uvedeného bola aj objektívna stránka tým, že obžalovaný sa najmenej tri mesiace v období dvoch

rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, pričom taký čin spáchal po dlhší čas. Súčasne bola naplnená aj subjektívna stránka, t. j. úmysel, a to vo forme nepriameho (dolus eventualis). Objektom v danom prípade boli oprávnené potreby maloletých detí v zmysle platného Zákona o rodine, resp. ich zákonný nárok na výživu. Materiálna stránka, t. j. stupeň spoločenskej nebezpečnosti bol celkom zrejme vyšší než nepatrný aj s poukazom na výšku dlhovaného výživného, ako aj jednoznačne dlhé obdobie, po ktoré si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu riadne neplnil.

Obžalovaného v mieste trvalého bydliska bližšie nepoznajú. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, bez naplnenia niektorej z poľahčujúcich, či prirážajúcich okolností, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením výchovného trestu odňatia slobody, t. j. nespojeného s jeho výkonom v primeranej výmere s podmieneným odkladom jeho výkonu na primeranú skúšobnú dobu. Plnenie vyživovacej povinnosti voči svojim deťom, ktoré nie sú schopné sa samé živiť, je základnou povinnosťou ich rodičov. Neplnenie, či obchádzanie tejto povinnosti prináša pre samotné deti značné problémy nielen s ich výživou, ale aj so zabezpečovaním ich ďalších základných životných potrieb a má dôležitý vplyv na rozvoj telesných a duševných vlastností dieťaťa. Obžalovaný si túto svoju základnú a nesmierne dôležitú povinnosť neplnil, avšak pred spáchaním predmetného trestného činu nebol súdom trestaný. Je potrebné poukázať na uhradenie časti dlžného výživného, tiež skutočnosť, že obžalovaný je momentálne riadne zamestnaný, teda má možnosť zabezpečenia zdroja financií na plnenie vyživovacej povinnosti a prípadný nepodmienečný trest odňatia slobody by mal za následok oddelenie obžalovaného od tejto možnosti. Preto bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby (1 rok až 5 rokov) s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky, za súčasného uloženia primeranej povinnosti, ktorá je v konkrétnom vzťahu k spáchanému trestnému činu a v podstate predstavuje príkaz na pozitívne správanie obžalovaného viesť riadny spôsob života, čo zodpovedá tak naplneniu individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku trestu.

Predmetné trestné konanie nebolo spojené s adhéznym konaním, t. j. s konaním o náhrade škody, keďže dlh obžalovaného spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom, ale dlhom z nesplnenia zákonnej povinnosti.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a tohto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.